

ישא אדם דומה ואל ישא בת דומה, שזו באה מטיפה כשרה, וזו באה מטיפה פסולה	שמואל:								כז.
ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה, שזו עומדת בחזקת כשרות, וזו אינה עומדת בחזקת כשרות.	רבי יוחנן:								כז.
נושא אדם דומה	מיתיבי:								כז.
ותסברא נושא לכתחלה? אלא אם נשא, תני נמי בת דומה.	רבא:								כז.
והלכתא: ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה									כז.
אשה מזנה - בניה כשרין, רוב בעילות אחר הבעל.	דתני רב תחליפא בר מערבא קמיה דר' אבהו:								כז.
היתה פרוצה ביותר, מהו?	בעי רב עמרם:								כז.
אליבא דמ"ד אין אשה מתעברת אלא סמוך לווסתה, לא תיבעי לך, דלא ידעי בה ולא מנטר לה, כי תיבעי לך - אליבא דמ"ד אין אשה מתעברת אלא סמוך לטבילתה, מאי? כיון דידע בה נטורי מנטר לה, או דלמא כיון דפרוצה ביותר לא?									כז.
תיקו.									כז.
ואלו שב"ד כו'.									כז.
איש - מה ת"ל איש איש? לרבות אשת חרש, ואשת שוטה, ואשת שעמום, ושהלך בעלה למדינת הים, ושהיה חבוש בבית האסורין - שב"ד מקנין להן לפוסלן מכתובתן, יכול אף להשקותן? ת"ל: (במדבר ה) והביא האיש את אשתו	ת"ר: [ת"ק]								כז.
אף להשקותה, ולכשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה.	רבי יוסי:								כז.
במאי קא מיפלגי?									כז.
בעינן וקינא והביא	רבנן סברי:								כז.
לא בעינן וקינא והביא.	רבי יוסי סבר:								כז.
(במדבר ה) אשר תשטה אשה תחת אישה - להקיש איש לאשה ואשה לאיש.	ת"ר:								כז.
למאי הלכתא?									כז.
כשם שאם הוא סומא לא היה משקה, דכתיב: (במדבר ה) ונעלם מעיני אישה, כך היא אם היתה סומא לא היתה שותה.	רב ששת:								כז.
כשם שחירת וגידמת לא היתה שותה, דכתיב: (במדבר ה) והעמיד הכהן את האשה לפני ה' ונתן על כפיה, כך הוא אם היה חירג או גידם לא היה משקה.	רב אשי:								כז.
כשם שאילמת לא היתה שותה, דכתיב: (במדבר ה) ואמרה האשה אמן אמן, כך הוא אם היה אילם לא היה משקה.	מר בר רב אשי:								כז.
הדרן עלך ארוסה									כז.

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													סוטה-כשם שהמים	
		מאן דאמר													מימרא	
כז:	מ														כשם שהמים בודקין אותה כך המים בודקין אותו, שנאמר: (במדבר ה) ובאו ובאו.	
כז:															כשם שאסורה לבעל כך אסורה לבעול, שנאמר: (במדבר ה) נטמאה ונטמאה, דברי ר' עקיבא.	
כז:															שני פעמים האמורים בפרשה נטמאה ונטמאה, אחד לבעל ואחד לבעול.	
כז:															(ויקרא יא) וכלי חרש אשר יפול מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא, אינו אומר טמא אלא יטמא - לטמא אחרים, למד על ככר שני שמטמא את השלישי.	
כז:															מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן בן זכאי, שהיית אומר: עתיד דור אחר לטהר ככר שלישי, שאין לו מקרא מן התורה שהוא טמא, והלא ר' עקיבא תלמידך מביא לו מקרא מן התורה שהוא טמא, שנאמר: כל אשר בתוכו יטמא.	
כז:															בו ביום דרש ר' עקיבא: (במדבר לה) ומדותם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה וגו', ומקרא אחר אמר: (במדבר לה) מקור העיר וחוצה אלף אמה סביב, אי אפשר לומר אלף אמה שכבר נאמר אלפים אמה, ואי אפשר לומר אלפים אמה שכבר נאמר אלף אמה, הא כיצד? אלף אמה מגרש, ואלפים אמה תחום השבת	
כז:															אלף אמה מגרש, ואלפים אמה שדות וכרמים.	
כז:															(שמות טו) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר - שאין ת"ל לאמר, ומה ת"ל לאמר? מלמד, שהיו ישראל עונים שירה אחריו של משה על כל דבר דובר כקוראין את הלל, לכך נאמר לאמר	
כז:															כקורין את שמע ולא כקורין את הלל.	
כז:															לא עבד איוב את הקב"ה אלא מאהבה, שנא': (איוב יג) הן יקטלני לו אייחל, ועדיין הדבר שקול, לו אני מצפה או איני מצפה? ת"ל: (איוב כז) עד אגוע לא אסיר תומתי ממני, מלמד שמאהבה עשה.	
כז:															מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן בן זכאי, שהיית דורש כל ימיו: שלא עבד איוב את המקום אלא מיראה, שנאמר: (איוב א) איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע, והלא יהושע תלמידך למד שמאהבה עשה.	
כז:	ג														אותו - למאן?	
כז:															אילימא לבעל	
כז:															בעל מאי עביד?	
כז:															וכי תימא, דאי אית ביה עון בדקי ליה מיא	